

Dosarul nr.3ra-1003/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (jud: I.Parii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I.Cimpoi, I.Secieru, A.Danilov)

Î N C H E I E R E

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Efrosinia Șevciuc, reprezentată de avocatul Călin Bobeica,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Efrosinia Șevciuc, Serghei Lazăr, Ivan Șevciuc și Natalia Cotruță împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru, Serviciul Cadastral teritorial Rezina cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de către Efrosinia Șevciuc, Serghei Lazăr, Ivan Șevciuc și Natalia Cotruță și a fost menținută hotărârea din 15 august 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina,

c o n s t a t ă:

La 3 mai 2018, Efrosinia Șevciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru, Serviciul Cadastral teritorial Rezina cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 5 aprilie 2018, Serviciul Cadastral Teritorial Rezina (registrator Răileanu Alexandru) a examinat cererea cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor, prin care a respins cererea de înregistrare a bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor.

Reclamanta a menționat că la 6 iunie 2016, prin hotărârea Judecătoriei Rezina a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Efrosinia Șevciuc împotriva Primăriei Rezina privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra bunului imobil - bloc locativ, amplasat în raionul XXXX str.XXXX cu suprafața de 45,1 m.p., nr. cadastral XXXX, amplasată pe terenul aferent cu nr. cadastral XXXX după Șevciuc Efrosinia.

A susținut că s-a adresat cu o cerere Serviciului Cadastral Teritorial Rezina cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a dreptului asupra lor, solicitând înregistrarea blocului locativ, cu suprafața de 45,1 mp și dreptul de proprietate asupra acestuia, însă prin decizie, cererea a fost respinsă.

Efrosinia Șevciuc a relatat că din conținutul deciziei reiese că examinând Registrul bunurilor imobile și dosarul cadastral al bunului imobil cu nr. cadastral XXXX dreptul de proprietate asupra întregului bloc locativ cu suprafața de 132,3 mp, este înregistrat după Unitatea Administrativ Teritorială Rezina în temeiul Deciziilor consiliului orașenesc nr.1/74 din 4 martie 2015 și nr.6/39 din 7 octombrie 2015.

Reclamanta a declarat că temei de refuz în înregistrarea dreptului de proprietate, a servit art.40¹ alin.(2) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr.1543-XIII din 25 februarie 1998 potrivit căruia dreptul dobândit prin uzucapiune imobiliară nu va putea fi înscris în Registrul bunurilor imobile dacă la momentul depunerii cererii de înregistrare, dreptul de proprietate este intabulat sau înscris provizoriu pe numele altei persoane.

Reclamanta a invocat dezacordul cu deciziile emise, deoarece sunt hotărâri judecătorești irevocabile, care indică clar asupra îndeplinirii condițiilor de dobândire a dreptului de proprietate prin uzucapiune, dânsa fiind posesoare de bună-credință a bunului imobil locativ cu suprafața totală de 132,3 mp situat în orașul XXXX, str. XXXX, pe parcursul a 25 de ani.

A considerat că SCT Rezina eronat a apreciat faptul că dreptul dobândit prin uzucapiune imobiliară, nu poate fi înscris în Registrul bunurilor imobile, deoarece dreptul de proprietate asupra întregului bloc este înscris după UAT Rezina.

Mai menționează că dreptul de proprietate a fost înregistrat după UAT Rezina în temeiul deciziilor consiliului orașenesc în anul 2015, pe când până în anul 2015, dânsa a posedat bunul cu bună – credință timp de 25 de ani.

Adresându-se Primăriei Rezina de nenumărate ori cu solicitarea de a-i fi transmise în proprietate spațiile de care se folosesc mai mult de 15 ani, prin răspunsul acordat a fost informată că clădirea nu se află la evidență.

A invocat că în luna iulie 2015, specialiștii cadastrali de rând cu Primăria au făcut măsurări exterioare a clădirii și au adus la cunoștință precum că clădirea respectivă a fost luată la balanța UAT, însă încăperile așa și nu au fost înregistrate în Registrul bunurilor imobile, ele nu au fost supuse măsurărilor cadastrale și nici proiectul încăperilor nu s-a făcut.

Serviciul Cadastral teritorial Rezina a refuzat de a înregistra dreptul de proprietate dobândit prin uzucapiune pe motiv că bunul imobil cu suprafața de 45.1 mp nu este identificabil și că nu figurează în Registrul bunurilor imobile și în dosarul tehnic drept construcție cu astfel de suprafață.

Or, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil din str. Orhei 2a, este o construcție cu nr. cadastral XXXX, cu modul de folosință bloc locativ cu suprafața totală de 132,3 m.p. în care suprafața locativă potrivit raportului de constatare a specialistului OCT Rezina a bunului imobil din str. Orhei 2a, constituie 45,1 mp, iar restul metrilor pătrați fiind suprafață nelocativă care nu a fost supusă înregistrării separate.

Astfel, potrivit Raportului de constatare a specialistului OCT Rezina, s-a constatat că bunul imobil cu numărul cadastral XXXX a fost format din încăperile locuibile cu suprafața de 45,1 mp, constituită din tot spațiul de la etajul 2 al blocului (3 camere locative și o bucătărie), etajul I fiind un subsol transmis în posesia dânssei cu subsol-depozit, fiind suprafață nelocativă care nu se supune

înregistrării cadastrale separate, astfel, fiind înregistrate sub același număr cadastral.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei IP „Agenției Servicii Publice”, SCT Rezina din 5 aprilie 2018, obligarea IP „Agenției Servicii Publice”, SCT Rezina să înregistreze bunul imobil, blocul locativ, suprafața de 45,1 mp și a dreptului de proprietate după Efrosinia Șevciuc, Serghei Lazăr, Ivan Șevciuc și Natalia Cotruță în baza hotărârii din 6 iunie 2016 a Judecătoriei Rezina.

Prin încheierea din 8 iunie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, au fost atrași în proces, în calitate de coreclamanți, Serghei Lazăr, Ivan Șevciuc și Natalia Cotruță. (f.d. 38)

Prin hotărârea din 15 august 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, cererea de chemare în judecată depusă de către Efrosinia Șevciuc, Serghei Lazăr, Ivan Șevciuc și Natalia Cotruță a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 3 septembrie 2018, Efrosinia Șevciuc, Serghei Lazăr, Ivan Șevciuc și Natalia Cotruță, reprezentați de Călin Bobeica au declarat apel împotriva hotărârii din 15 august 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de către Efrosinia Șevciuc, Serghei Lazăr, Ivan Șevciuc și Natalia Cotruță și a fost menținută hotărârea din 15 august 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile Legii contenciosului administrativ, art. 29 alin. (3), 31 alin. (1) lit. f), (f¹) și 40¹ alin. (2) ale Legii nr.1543 din 25 februarie 1998 cadastrului bunurilor imobile și pct. 83 din Instrucțiunea cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și drepturilor de proprietate asupra lor.

Cu referire la normele de drept citate și în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut corectă concluzia primei instanțe precum că nu este posibilă înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil, bloc locativ, nr. cadastral XXXX, amplasat în or. XXXX, str. XXXX, cu suprafața de 45,1 mp, deoarece bunul imobil litigios are o suprafață de 132,3mp.

Astfel, se face imposibilă înregistrarea dreptului de proprietate a reclamantilor asupra spațiului locativ de 45,1 mp, sub nr. cadastral XXXX, deoarece acest număr cadastral este atribuit întregului bloc locativ, a cărui suprafața totală constituie 132,3 mp.

Având în vedere că nu este recunoscut dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu suprafața de 132,3 mp, ci doar asupra spațiului locativ de 45,1 mp, sub nr. cadastral XXXX, reieșind din prevederile art. 305 și 332 Cod civil, apelanții nu ar putea beneficia de efectele uzucapiunii pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra bunului litigios, deoarece nu posedă bun sub nume de proprietar și cunosc că nu sunt proprietarii întregului bun.

La 18 aprilie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Efrosinia Șevciuc, reprezentată de avocatul Călin Bobeica a declarat recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În cererea de recurs, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în acțiunea de contencios administrativ și cererea de apel.

Suplimentar a indicat că suprafața locativă potrivit Raportului de constatare a specialistului SCT Rezina a bunului imobil din str. XXXX constituie 45,1 mp,

înregistrat sub nr. cadastral XXXX, iar restul spațiului fiind suprafață nelocativă care nu a fost supusă înregistrării separate.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Instanța de recurs menționează că decizia instanței de apel a fost pronunțată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 februarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 18 aprilie 2019, prin intermediul oficiului poștal, este în termen.

Prin referința din 15 august 2019, depusă prin intermediul oficiului poștal, IP „Agenția Servicii Publice” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului depus de către Efrosinia Șevciuc, reprezentată de avocatul Călin Bobeica în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Efrosinia Șevciuc, reprezentată de avocatul Călin Bobeica nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că

nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Efrosinia Șevciuc, reprezentată de avocatul Călin Bobeica.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de către Efrosinia Șevciuc, reprezentată de avocatul Călin Bobeica, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru